

۲۰۱۷/۰۶/۲۲

م. نسیم اسیر

ملک الشعراى افغان ها در هجرت

فتوای خشونت علیه زنان !!

امام مسجد

در نوشته عزیزالقدرم ولی احمد جان نوری، انتشار یافته ۲۵ نومبر، فتوای شرعی ستر و حجاب زن، در زمان حکمرانی تنظیمی «جمعیت اسلامی»، به زعامت «؟» برهان الدین ربانی که به موجب آن، علمای جید دین اسلام «؟»، راه زندگانی زن افغان را از هر رهگذر بسته بودند، مرا به یاد منظومه ای انداخت که بیش از دو نیم سال پیش در اثر چنین فتوی های نا معقول سروده شده است. زن مظلوم، معصوم و محروم افغانستان در دوران زندگانی و بخصوص در چار دهه اخیر، سنگین ترین و خونبار ترین و مشقتبارترین دوران حیات را تجربه می کند و متأسفانه همیشه با قوانین سختگیر شرعی رو به رو ساخته می شوند که این قوانین به جامعه مرد سالار ما مجال می دهد تا بیشتر سر و گوش و بینی زنان را ظالمانه ببرند و یا با محکمه های صحرایی حکم سنگسار صادر نمایند و هر روز فاجعه ای بیافرینند.

به امید رفع و دفع چنین فجایع در برابر زنان افغان:

سنگسار

امام مسجدی در صبحگاهی

به منبر این چنین ارشاد فرمود

که ای مردم!، نمیدانید کامشب

زنی در قریه ما، دامن آلود

در عفت به روی خاندان بست
و با بیگانه راه عیش بگشود
ازین بگشودن و بستن، گناهی
خلاف امر حق از جهل بنمود
به حکم حق جزایش سنگسار است
بجا باید شدن، این حکم معبود
سخن می گفت، اما غافل از آن
که نا محرم جلیس محرمش بود

م. نسیم «اسیر» ۸ اپریل ۱۴۰۱م، فرانکفورت

